

Gledališka kritika

Komedijantski trojček

Ken Ludwig: Sleparka v krilu, SLG Celje, premiera 30. novembra 2012

ZDENKO KODRIG

Nocoj morate v celjski teater! Lahkotna komična igra Kena Ludwiga Sleparka v krilu vas bo navdušila. Ludwig je sodoben ameriški avtor. Slovenski teater je z njim v stalnem kontaktu. Pred nekaj leti so v SNG Maribor uprizorili njegovo komedijo Ti nori tenorji. O tem, da so Ludwigove igre popularne in polne uprizoritvenih izzivov, ni treba izgubljeni besed. Gre namreč za vrhunsko izpisane teatarske komade in tak je tudi Sleparka v krilu. V tem momentu igra gledalcu ne nastavlja ogledala, marveč ga umika in mu prikazuje zgolj zabavo z enim samim sporočilom: vsako goljufijo nekdo razkrinka. SLG Celje, ki se je odločilo za prvo slovensko uprizoritev omenjene Ludwigove komedije, je imelo srečo, da je za režiserja izbralo **Borisa Kobala**. Mojster komedije in ne nazadnje tudi satire režira lahkotno, viharno, vehementno in v slogu "smeh je osvobodilen". Režija ni enostavna. Zapleti in mizanscena so naštudirani do skrajnosti in zato tudi efektni in razumljivi. Kobal tokrat režira na nekoliko drugačen način: lahkotno komično igro sestavi v pregleden mozaik detajlov, ki so sestavljeni tako, da ima vsak med njimi učinkovito sporočilo, logično zvezo. Četudi je igra na prvi pogled preprosta, to ni tako. Brezposelna igralca se seznanita z novico o iskanju nečakinj. Išče ju bogatašinja, od katere je pričakovati, da bo sorodnicama zapustila veliko denarja. Igralca se preoblečeta, postaneta ženski in običajna dom slavne in bogate tete. Ker pa vse ne gre po njunih načrtih, se njuni vlogi iz trenutka v trenutek bolj zapleteta, dokler ju ne razkrinkajo. Kobal sledi Ludwigovi predlogi – resda jo tu in tam obogati s kako slovensko posebnostjo in nadgradi s svojimi prizori – in posreči se mu, da nepričakovanih ljubezenskih zapletov in dogodivščin na skoraj praznem odru ne reciklira, ampak jim s strastjo postavlja nove simbole in rešitve za preživetje tudi takih ljudi, kot so na primer komedijanti. Očitno je, da

banalnosti režija ne prenese. In očitno je, da režija sprenevedanje kaznuje in spretno razvije avtorjevo dramaturgijo v konec, ki ga gledalec bolj ali manj pričakuje. Četudi dol z odra buta obilica govornih in ljubezenskih bravur, režija ostaja konstantna in jasna, ne naseda vsakdanosti, ki jo beležijo televizijske kamere in ne nazadnje doživlja posameznik, takoj ko se znajde zunaj gledališča. Kobal ni arbitraren niti vsiljiv. S pravo dozo humorja, včasih tudi nervozne ironije, polni shakespeareovski popotni kovček, ki spremlja iskalce lagodnega življenja. Moralističnega tona režija ne prezentira in prav to daje pravo konotacijo Sleparkama v krilu. Igralski dosežki so na ravni režije. Trojček **Pia Zemljič** (Meg), **Andrej Murenc** (Leo) in **Vid Klemenc** (Jack) je sijajen. Zemljičeva v komediji blesti, a ne le z fanatično igralsko kreacijo, marveč tudi z govorno. Odmaknjena in nekoliko zamaknjena lega jezika ji pristaja na vseh koncih igre. Klemenc in Murenc sta najprej temperamentna postavljača, potem možka v krilih in nazadnje tipa, ki se kar tako ne pokesata nad svojo goljufijo. Iz predstave v predstavo se krepi Murenčev igralski kaliber, obetavni Klemenc pa mora na svojo priložnost še počakati.

Preostale vloge dobro in suvereno igrajo **Nina Rakovec** (Audrey), **Bojan Umek** (Duncan), **Anica Kumer** (Florence), **David Čeh** (Butch) in **Igor Žužek** (dr. Myers). Pri predstavi sodelujejo dramaturginja **Tatjana Doma**, z minimalistično odrsko opremo scenograf **Branko Hojnik**, z razkošnimi kostumi, prilagojenimi času, kostumografinja **Maja Ballund**, skladatelj **Bojan Jurjevič Jurki**, koreografa **Cvetka** in **Boštjan Špiljar**, oblikovalec luči **Pascal Merat** in prevajalka komedije **Leading Ladies** (2004) **Tina Mahkota**.

V celjskih Sleparkah je pričakovanje več kot izpolnjeno. Navzlic političnim protestom in ekscesom, ki se dogajajo na ulicah – tudi celjskih –, je Ludwigova komedija dobrodošla. A ne samo zavoljo smeha in sprostitve, ampak tudi zato, da sentimentalnost in lagodje dobita prostor pod soncem.

Sleparka v krilu, (z leve) Andrej Murenc, Pia Zemljič in Vid Klemenc (Arhiv SLG Celje)